

Darius and Intaphrenes' Wife

Darius was king of Persia 521-486 BC. The devotion of the woman in this story to her brother is expressed in very similar terms to that of Antigone (whom we met in Chapter 8) in Sophocles' play about her: one may have influenced the other, or they may have a common source.

ὁ δὲ Δαρεῖος συνέλαβε τὸν τε Ἰνταφρένη καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ
τοὺς συγγενεῖς. ἐνόμιζε γὰρ τὸν Ἰνταφρένη ἐπιβουλεύειν ἑαυτῶ. καὶ διὰ
τοῦτο πάντα δήσας, ὀλίγων ἡμερῶν ἂν ἀπέκτεινεν, εἰ μὴ ἐγένετο τόδε
δεινόν. ἢ γὰρ τοῦ Ἰνταφρένου γυνὴ πρὸς τὰς τῶν βασιλείων θύρας
5 ἔλθοῦσα τοσοῦτον χρόνον ἐδάκρυνεν ὥστε τέλος βασιλεὺς ᾤκτειρεν αὐτήν.
ἄγγελον οὖν πέμψας εἶπε τάδε· "ὦ γύναι, βασιλεὺς Δαρεῖος δίδωσί σοι
ἓνα τῶν συγγενῶν σῶσαι ὃν βούλη ἐκ πάντων." ἢ δὲ βουλευσαμένη
εἶπεν ὅτι βούλοιο βασιλέα λύειν τὸν ἑαυτῆς ἀδελφόν. ὁ δὲ Δαρεῖος
ταῦτα ἀκούσας ἐθαύμασεν· καὶ ἄλλον ἄγγελον πέμψας ἠρώτησεν, "ὦ
10 γύναι, διὰ τί τὸν τε ἄνδρα καὶ τοὺς παῖδας παραλιποῦσα αἰρή τὸν
ἀδελφὸν σῶσαι;" ἢ δ' ἀπεκρίνατο, "βούλομαι πάντα σῶσαι, ὦ βασιλεῦ.
ἐπεὶ μέντοι τοῦτο οὐδαμῶς ἔξεστί μοι, τὸν ἀδελφὸν αἰροῦμαι, ὧδε
λογιζομένη· ἔξεσται μοι ἄνδρα ἄλλον κτήσασθαι καὶ ἄλλους παῖδας, ἐὰν
οὔτοι πάθωσι τι καὶ ἐὰν ἐθέλωσιν οἱ θεοί· πατρὸς μέντοι καὶ μητρὸς
15 οὐκέτι μοι ζώντων, οὐδενὶ τρόπῳ ἔξεσσι ἀδελφὸν ἄλλον ἔχειν."

Δαρεῖος -ου ὁ	Darius
συλλαμβάνω συνέλαβον	I arrest, I seize
Ἰνταφρένης -ους ὁ	Intaphrenes (<i>a Persian nobleman</i>)
συγγενεῖς -ῶν οἱ	relatives
2 ἐπιβουλεύω	I plot against (+ <i>dat</i>)
δέω ἔδησα	I bind, I tie up
βασίλεια -ων τά	palace
οἰκτεῖρω <i>imperf</i> ᾤκτειρον	I pity
δίδωσι (<i>here</i>) grants permission	
7 βουλεύομαι ἐβουλευσάμην	I consider, I think over
ἀδελφός -οῦ ὁ	brother
παραλείπω παρέλιπον	I leave aside
αἰρέομαι	I choose
οὐδαμῶς	in no way
12 ὧδε in the following way	
λογίζομαι	I reason, I calculate
οὐκέτι no longer	
ζάω I live, I am alive	
τρόπος -ου ὁ	way